

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Oberösterreich

Sagsøgt: ČEZ, a.s.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af Bruxelles-konventionens artikel 16, nr. 1, litra a) — enekompetence i »sager om rettigheder over fast ejendom« — forebyggende søgsmål med henblik på afværgelse af skadevirkninger for et landbrugsområde forårsaget af et naboliggende atomkraftværk beliggende på en tredjestats område

Konklusion

Artikel 16, nr. 1, litra a), i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som senest ændret ved konventionen af 29. november 1996 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, skal fortolkes således, at et søgsmål som det, der er anlagt i hovedsagen i medfør af § 364, stk. 2, i den østrigske almindelige borgerlige lovbog (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch), hvori der er nedlagt påstand om, at der fra et i en nabo-stat beliggende atomkraftværk ikke sker skadevirkning som følge af ioniserende stråling eller opstår risiko for sådan skadevirkning på sagsøgerens faste ejendom, der er beliggende i en anden medlemsstat, ikke er omfattet af nævnte konventionsbestemmelses anvendelsesområde.

(¹) EUT C 251 af 9.10.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. maj 2006 — Yvonne Watts, The Queen mod Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-372/04) (¹)

(Social sikring — statsfinansieret, nationalt sundhedssystem — udgifter afholdt til lægebehandling i en anden medlemsstat — artikel 48 EF til 50 EF og artikel 152, stk. 5, EF — artikel 22 i forordning (EØF) nr. 1408/71)

(2006/C 165/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yvonne Watts, The Queen

Sagsøgt: Bedford Primary Care Trust, Secretary of State for Health

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (Civil Division) — fortolkning af artikel 48 EF, 49 EF, 50 EF, 55 EF og 152, stk. 5, EF, samt artikel 22 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT L 28, s. 1), samt Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97 — betingelser for refusion af hospitalsudgifter, der er afholdt uden forudgående godkendelse i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den kompetente institution er beliggende

Konklusion

- 1) Artikel 22, stk. 2, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, skal fortolkes således, at den kompetente institution, for at have ret til at give afslag på den tilladelse, der er omhandlet i samme artikels stk. 1, litra c), nr. i), med den begrundelse, at der foreligger ventetid på hospitalsbehandling, skal godtgøre, at fristen ikke overskrider den rimelige frist, baseret på en objektiv, medicinsk vurdering af patientens lægelige behov, i lyset af alle de parametre, der kendetegner patientens sygdomstilstand på tidspunktet for indgivelsen af anmodningen, eller i givet fald på det tidspunkt, hvor anmodningen fornyes.
- 2) Artikel 49 EF finder anvendelse i en situation, hvor en person, hvis helbredstilstand kræver hospitalsbehandling, rejser til en anden medlemsstat og dér modtager den pågældende behandling mod vederlag, uden at det er fornødent at tage stilling til, om den hospitalsbehandling, der udbydes inden for rammerne af den nationale sundhedstjeneste, som vedkommende er omfattet af, i sig selv udgør en tjenesteydelse som omhandlet i bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at afholdelse af udgifterne til den påtænkte behandling på et hospital i en anden medlemsstat er betinget af en forhåndstilladelse fra den kompetente institution.

Et afslag på forhåndstilladelse kan ikke alene begrundes med, at der er udarbejdet ventelister med henblik på planlægning og administration af udbuddet af hospitalsydelse, på baggrund af generelt fastsatte lægelige prioriteter, uden at der har været foretaget en objektiv, medicinsk vurdering af patientens sygdomstilstand, baggrunden for og den forventede udvikling af sygdommen, omfanget af patientens smerter og/eller arten af hans handicap på tidspunktet for anmodningen om tilladelse eller for fornyelse af anmodningen om tilladelse.

Såfremt den frist, der fremgår af ventelisterne, viser sig at overskride den frist, der ud fra en objektiv, medicinsk vurdering af de nævnte omstændigheder er rimelig, må den kompetente institution ikke afslå at meddele den tilladelse, der er ansøgt om, med begrundelse i ventelisterne, i et angiveligt indgreb i den almindelige prioritetsrækkefølge, der er fastsat ud fra den hastende karakter af de sager, der skal behandles, i de vederlagsfrie hospitalsbehandlinger, der ydes inden for rammerne af det pågældende nationale system, i forpligtelsen til at afse særlige økonomiske midler med henblik på afholdelse af udgifterne til den påtænkte behandling i en anden medlemsstat og/eller i en sammenligning af prisen for behandlingen med prisen for en tilsvarende behandling i den kompetente medlemsstat.

- 3) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor den kompetente medlemsstats lovgivning fastsætter vederlagsfrie hospitalsbehandlinger inden for rammerne af den nationale sundhedstjeneste, og hvor lovgivningen i den medlemsstat, hvor en patient, der er omfattet af den nævnte tjeneste, har fået eller skulle have fået tilladelse til at modtage hospitalsbehandling på denne tjenestes bekostning, ikke indeholder bestemmelse om en fuldstændig afholdelse af udgifterne til behandlingen, skal den kompetente myndighed refundere patienten et beløb, der svarer til den eventuelle forskel mellem dels de objektivt opgjorte udgifter til en tilsvarende behandling på et hospital, der henhører under den pågældende tjeneste, i givet fald med et øverste loft svarende til de samlede udgifter, der er opkrævet for behandlingen i opholdsmedlemsstaten, dels det beløb, som sidstnævnte medlemsstats institution i henhold til artikel 22, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, skal afholde, på vegne af den kompetente institution, i henhold til denne medlemsstats lovgivning.

Artikel 22, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning nr. 1408/71 skal fortolkes således, at den ret, som den tildeler vedkommende patient, udelukkende vedrører udgifter til den behandling, som patienten har modtaget i opholdsmedlemsstaten, dvs. for så vidt angår naturalydelser ved hospitalsbehandling udgifter til egentlige lægelige ydelser og udgifter, der er uadskilleligt forbundet med vedkommendes ophold på hospitalet.

Artikel 49 EF skal fortolkes således, at en patient, der har fået tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat, for dér at modtage hospitalsbehandling, eller som har fået afslag på tilladelsen, hvilket afslag efterfølgende viser sig at være ugrundet, kun har ret til at kræve, at den kompetente institution afholder udgifter i forbindelse med grænseoverskridende rejser med henblik på lægebehandling, for så vidt som den kompetente medlemsstats lovgivning indeholder en forpligtelse for det nationale system om en tilsvarende afholdelse af udgifter som led i en behandling på et lokalt hospital, der er omfattet af denne ordning.

- 4) Den kompetente myndigheds forpligtelse — såvel i henhold til artikel 22 i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som i henhold til artikel 49 EF — til at give tilladelse til en patient, der er omfattet af en national sundhedstjeneste, på denne institutions bekostning at modtage hospitalsbehandling i en anden medlemsstat, såfremt ventetiden overskrider den frist, der ud fra en objektiv, medicinsk vurdering af

patientens tilstand og lægelige behov er rimelig, er ikke i strid med artikel 152, stk. 5, EF.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. maj 2006 — Commissioners of Customs & Excise, Attorney General mod Federation of Technological Industries m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-384/04) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 21, stk. 3, og artikel 22, stk. 8 — nationale foranstaltninger med henblik på bekæmpelse af svig — solidarisk hæftelse for erlæggelse af moms — garantistillelse for moms, som skyldes af en anden erhvervsdrivende)

(2006/C 165/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Commissioners of Customs & Excise, Attorney General

Sagsøgt: Federation of Technological Industries m.fl.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (Civil Division) — fortolkning af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — rækkevidden af artikel 21, stk. 3, hvorefter medlemsstaterne kan lade en anden end den betalingspligtige person hæfte solidarisk for afgiftens erlæggelse — »karrusel«-svig

Konklusion

- 1) Artikel 21, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2000/65/EF af 17. oktober 2000 og Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, skal fortolkes således, at en medlemsstat i henhold til bestemmelsen kan indføre en ordning som den i hovedsagen omtvistede, hvorefter en afgiftspligtig